

mogoče iz Oplotnice pripeljali občinsko in Steinaurjevo brizgalnico. Hudi vihar je gasilec pomagal plamen od farovža in bližnje cerkve odganjati. Tri strehe, kakih 200 centov klaje, več sodov in veliko kuretine je žereči plamen v eni uri v pepel spremenil. Škoda je velika, pa ljubezen farmanov bode svojemu dušnemu pastirju gotovo v kratkem času potrebnih poslopij postaviti pomagala.

Za poduk in kratek čas.

Gospodarska kronika.

Spisal kmet Marko Novak.

Opazka. Marko Novak, ki je ta gospodarski letopis napisal, je v svojem rojstnem kraju kot pošten in razumen mož še v dobrem spominu. Rodil se je l. 1794. na Hujbaru, v župniji sv. Tomaža pri Veliki nedelji. Jegov oče so bili želar, Markov stric pa kmet in ker niso imeli lastnih otrok, so jega vzeli v službo, po smrti pa mu celo kmetijo prepustili. Brati in pisati je takrat malokdo znal. Marko pa se je tega kmalu sam naučil. Že kot pastir je povsod po bukvah narezal svoje ime in druge napise, ki še se zdaj vidijo. Kot gospodar si je vse zapisal, kar je bilo imenitnejšega. Shranjenih je še zdaj mnogo knjižic in kosov papirja od njega popisanih, med temi se nahaja tudi pričujoča kronika, potem sv. pesmi in molitvice, katere je rabil kot „vižar“ k Majki božji bistriški, kamor je vsako leto romal. Zraven kmetijstva se je pečal s tkalčijo, mesarijo in muziko. Pravil je: „kar sam naredim, to me nič ne košta.“ Umril je l. 1837.

1810. Velik boj in lov. — Toto leto je za vse po srednjem dobro bilo, samo mira ni bilo med ljudmi. Bil je tako velik lov, da je malokde mlad človek ostal!*)

In tedaj so landvere (deželne brambovce) delali, da je vsak, kateri je bil oženjen in zdrav in mlad, razun kmeta, moral biti landver. Mali grunt ni nič držal.

Tedaj je bila velika nevolja med ljudmi; morali smo davati zrnje: žito, pšenico, oves, seno, slamo, sočivje, drva in bele cape za ranjene. Za tem pa je bilo mnogo foršpana, tak, da so si kmeti živino skoro pokončali. Toti foršpan je trpel do novega leta 1811. Ob novem letu je prišel Francoz, tedaj je bil mir od lova in od foršpana. Francoz je bil tu 4 tjedne in so ga morali hraniti z dobro hrano in vinom stariim. Ko je 4 tjedne minolo, pa je odšel sam v svojo deželo.

Zrnje je imelo ceno: kore (dva vagana) zmesi 8 gld.; pšenice kore 12 gld.; vina pint (bokal) 20 kr.

1811. Mir. — Toto leto je bilo po srednjem dobro. Mir od lova in malo foršpana. Le tisti

*) Tedaj so ljudi za vojake lovili.

pri velikih cestah so siromaki postali, ker je prvič naša vojska šla gor, in ko je Francoz obladal, tedaj pa nazaj dol. Tem je bila pri velikih cestah velika nevolja, ker so soldati jemali vse, kar je bilo za jed in vun iz stal so živino jemali.

Za drugo pa je bilo po srednjem dobro; vina malo, ali dobro. Za 20 kopačev gorje je dalo 2 polovnjaka; cena 200 gld. Sadja malokde kaj. —

Zrnje je imelo ceno: zmesi kore 6 gld., pšenice kore 10 gld., vina pint 30 kr.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sviti cesar imajo zdaj nenavadnega gosta, perzijskega kralja, Naseredina. Jegova dežela je še za turškim cesarstvom daleč v Aziji. Pred 2300 leti je bil poslednji perzijski kralj v Evropi. To je bil Kserkses, ki je l. 480. pred Kristusom z veliko vojsko nad Grke planil, pa sramotno tepen bil. Zdajni perzijski kralj je po tolikih letih zopet prvi, ki pride v Evropo in sicer kot miren popotnik. Obiskal je najpoprej Rusko, potem Prusko, Angleško, Francosko, Laško in je zdaj na Dunaji. Prišel je našega sveta gledat, da bi potem doma svojim do evropske omike in izobraženosti pot odpil. Vendar bo teško kaj iz tega. Evropska omika je slovita hčerka krščanske vere. Perzijani pa so Muhamedanci, deloma še ajdi, ki solnce in ogenj molijo.

Madžari in Hrvati so precej časa delali na medsebojni spravi. Ali zdaj se hoče vse nekako razvrči. Hrvati bi radi imeli narodnega bana, Madžari pa jim posiljujejo madžaronškega. Cesar je sklical hrvatski sabor na 25. den avgusta v Zagreb.

Na Slovenskem prihaja volitvena praska vedno bolj živahna a tudi — nedostojna.

Ne bojimo se sicer, da bi liberalni Slovenci zmagali, toda čudno je, da ne mislimo bolj resnobno na — katoliški dnevnik. Vsaj vidimo, da tjedniki ne zadostujejo.

Vnenje države. Na Nemškem delajo novo orožje, popravljajo staro, stavijo trdnjave, kakor da bi nova vojska žugala. V pomanjkanji zunajnih sovražnikov napadajo sv. Cerkev. Napravili so si postave, po katerih, ako ne ostanejo na papirji, utegnejo kmalu vsi fajmoštri in škofi odstavljati, vse cerkve zaprte, vsa služba božja zatrti biti. Te dni so nadškofa Ledohovskega pred sodnijo sklicali, zakaj se je drznil nekega mešnika iz ene službe na drugo prestaviti — brez dovoljenja lntrovskega cesarja.

Stari Vilelm je prišel te dni na Avstrijsko v gastajnske toplice. Ali bo tudi dunajske razstave šel gledat, še ni gotovo. Nekako se je zopet začel zoper našega cesarja kujati. Kdo vé, če ne misli prepogosto na naše dežele?

Na Francoskem se zdaj veliko govori o